gebeurd was en zag dat men een in burger geklede politieagent als bewaker had achtergelaten. Die vertelde haar dat hij het huis moest bewaken en zei "*dat als de buren mochten komen en zouden vragen wie hij was, zij niet moest zeggen dat hij een politieagent was, omdat zij hen levend wilden oppakken*" en hij raadde haar ook aan om naar huis te gaan omdat de explosievenbrigade zou komen, die rond 10.00 uur verscheen. Zij hoorde dat men een bom liet ontbloffen.----------

was degene die de rechten van het huis in San Vicente overgedragen heeft aan , maar onder de naam – van die laatste - . Hij heeft een getuigenverklaring afgelegd in het dossier 78. Vermeld dient te worden dat in zijn boek "Operación Masacre" erkend heeft dat hij een identiteitsdocument met die valse naam heeft gebruikt om de betreffende onderzoeken te kunnen verrichten. De getuige vertelde dat de laatste keer dat hij de koper van het huis heeft gezien een morgen was waarop deze in zijn glashandel verscheen om het voorlopig koopcontract op te halen. Hij kan zich de dag niet meer herinneren, maar als referentie wist hij te vertellen dat het de dag was voordat een groep personen hem thuis - 's nachts – opzocht om het huis van te identificeren. Die groep bestond uit verschillende personen: een politieagent in uniform en nog zes of zeven in burger geklede personen, van wie hij wist, zonder te vertellen hoe hij dat wist, dat zij tot de legereenheid van de stad La Plata behoorden. Deze personen vroegen hem om hen te begeleiden en het huis te identificeren. Dat heeft hij gedaan omdat hij de hele tijd heel goed behandeld werd. Hij verklaarde dat hij de hele operatie heeft bijgewoond. Hij vertelde dat er een schietpartij plaats vond en dat men bommen op het dak van het huis heeft gegooid. Hij was er niet bij toen het huis leeggehaald werd, maar hij heeft gehoord dat dat inderdaad is gebeurd, zonder te vertellen hoe hij dat te weten is gekomen. ----------

heeft op 8 november 2004 een getuigenverklaring afgelegd op blad 8454. Hij vertelde dat gevangen genomen werd door leden van de Werkgroep 3.3. en dat aan die operatie de officier alias , heeft deelgenomen. Hij vertelde ook dat op het moment dat het lichaam van de E.S.M.A. binnen werd gebracht, hij zich in de kelder bevond en dat hij geboeid en geketend gedwongen werd om via een smalle trap naar de "capucha" te gaan. Daarbij werd hij aangestoten door degenen die de trap afliepen, waardoor zijn "tussenschot" afzakte. Daardoor kon hij het lichaam van een man zien die veel schotwonden, als een kogelregen in de buik, vertoonde. Die man identificeerde hij als . Hij zei dat die verwondingen vers leken. Hij vertelde dat alias , hem vertelde dat hij deel genomen had aan een operatie, die eindigde met de dood van , maar dat hij nooit iets heeft vernomen over de uiteindelijke bestemming van het lichaam. Hij weet dat er in de E.S.M.A. persoonlijke papieren, archieven, een collectie van het weekblad "La CGT de los Argentinos" gezien zijn, evenals het laatste niet gepubliceerde verhaal van "Juan se iba por el río". Dat de archieven zich in de kelder bevonden, in een kantoor dat voor vele doeleinden gebruikt werd. Op een dag heeft hij ze niet meer gezien, zonder te weten wie ze meegenomen heeft.----------

heeft een verklaring afgelegd op blad 8.458 van het hoofddossier. Zij vertelde dat zij weet dat gedood werd door leden van de Werkgroep 3.3 tijdens een operatie uitgevoerd op de openbare weg. Dat zij documentatie en persoonlijke bezittingen van heeft gezien in het huis in de straat Zapiola, eigendom van een familielid van .----------

heeft op 15 novemer 2004 een getuigenverklaring afgelegd (op blad 8461) en vertelde met betrekking tot deze zaak dat, toen hij ontvoerd werd de

gebeurtenissen met al hadden plaatsgevonden. In de E.S.M.A. heeft hij persoonlijke bezittingen van hem gezien. Hij zei dat hij al heel lang kende. Eén van de dingen die hij in de E.M.S.A. heeft gezien en die hij herkende als aan toebehorende was een soort map met de ligging van alle hemellichamen in het heelal. had hem die verschillende keren laten zien en hem uitgelegd dat die "map" de ligging van de sterren liet zien. Deze "map" is door de getuigen gezien op de grond gegooid in de kelder. ----------

heeft op 30 maart 2005 een verklaring afgelegd (blad 8488). Zij vertelde dat zij weet dat men opgezocht heeft tijdens een afspraak en in de E.S.M.A. heeft zij het bedekte lichaam gezien in de kelder, waarvan men haar vertelde dat het het lichaam van was. Zij zei dat zij verschillende "groenen" heeft horen zeggen dat men verbrand heeft in de E.S.M.A, maar dat zij niet meer weet hoeveel tijd na het zien van het lichaam zij die commentaren heeft gehoord. ----------

Uit de samenvatting van de verklaring die heeft afgelegd voor de CONADEP blijkt dat tijdens verschillende gelegenheden officieren, die werkzaam waren in de E.S.M.A, haar verteld hebben dat de schrijver en journalist met kogels doorzeefd was door een operatiegroep van de Werkgroep 3.3, op het moment dat de leden daarvan probeerden hem te ontvoeren op 25 maart 1977. Dat was gebeurd in de middaguren in de hoofdstad. In het huis van in San Vicente werd huiszoeking verricht en het werd beschoten, hetgeen mogelijk was omdat de eigendomspapieren of het koopcontract van het huis bij zich droeg. In de gebouwen van de E.S.M.A. bevond zich een groot aantal papieren, teksten en een gedeelte van zijn literaire werk dat in zijn woning gevonden was. Hetgeen zij weet omdat zij die gezien en gelezen heeft. Een paar maanden na die gebeurtenis ontdekten

marinemensen, terwijl zij de bezittingen van doorzochten, een contract van een meubelopslagplaats. Daar vonden zij het archief van de krant "Noticias" die de auteur daar bewaarde. Het archief werd naar de E.S.M.A. gebracht.----------

Uit de samenvatting van de getuigenverklaring van afgelegd voor de CONADEP (zie blad 8481) blijkt dat in mei 1977 een operatiegroep, gevormd door luitenant , commissaris en de majoor van het leger , de journalist en schrijver vermoord heeft. In de E.S.M.A. werden nog bezittingen van hem gevonden. ----------

Men heeft een gedeelte van de getypte transcriptie van de verklaring van overgenomen (zie dossier 74 betreffende en dat gedeelte toegevoegd op blad 8482), waarin men kan lezen dat hij voor de rechtbank verklaard heeft dat op een dag, terwijl hij gevangen zat in de E.S.M.A, veel oude documenten aan het doorkijken was en daartussen het identiteitsdocument van vond, van wie hij wist, door commentaren van dat hij dood in de E.S.M.A. aangekomen was. Het identiteitsdocument werd gevonden in het gedeelte van de E.S.M.A. waar alle valse documentie gemaakt werd en waar men onbeschreven en ingevulde documenten vond. ----------

heeft een verklaring afgelegd op blad 8490. Hij vertelde dat de gebeurtenissen rond plaats vonden terwijl hij gevangen gehouden zat in de E.S.M.A. Hij gelooft dat dood bij de E.S.M.A. is aangekomen. Voorzover hij weet had er een schietpartij op straat plaatsgevonden. Hij heeft het lichaam niet gezien, maar wel papieren door hem geschreven, zoals de "open brief" en familiefoto´s. Ondanks dat hij niet kon vertellen wie er aan die operatie hadden deelgenomen, was hij ervan overtuigd dat men dat wel te weten kan komen.----------

Uit de getuigenverklaring afgelegd door voor de CONADEP (dossier 78, blad 138) blijkt dat zij in de E.S.M.A. gehoord heeft dat de operatie van zijn aanhouding uitgevoerd was in de stad Buenos Aires, in het zuidelijke deel. Zij heeft papieren en documentatie gezien die verband hielden met het werk van Walsh die zijn aanhouders, nadat zij zijn huis "afgebroken" hadden, naar de "pecera" [*N.v.d.V: viskom*] brachten om ze te bestuderen en te systematiseren. Daar heeft de getuige de aangrijpende brief kunnen lezen die aan zijn dochter had geschreven, waarin hij haar, dichterlijk, vertelde hoe hij van haar dood hoorde. Zij vertelde dat de journalist ontvoerd werd omdat hij garant had gestaan voor . Tijdens de uitbreiding van haar verklaring (zie blad 139 van het dossier 78) zei dat degene was die haar vertelde dat dood bij de E.S.M.A. was aangekomen. Hij vertelde haar ook dat majoor alias aan de operatie had deelgenomen, evenals de politieagent

Voorzover zij het begrepen heeft waren dat dezelfen die het huis van hadden "afgebroken" en die al zijn bezittingen naar de E.S.M.A. hadden gebracht.----------

In de samenvatting van de getypte verklaring vn op blad 244 van het dossier 78, vertelt de getuige dat zij naar hem gevraagd heeft in de E.S.M.A. omdat zij hem goed heeft leren kennen naar aanleiding van de ontvoering van haar echtgenoot. Daar ontving zij het antwoord dat hij gedood was op het moment dat men hem wilde arresteren. ----------

Uit een verklaring afgelegd door blijkt dat door de wijk San Juan liep zonder te merken dat hij opgewacht werd door een groep. De individuen herkende hem in eerste instantie niet. Nadat hij zich een paar passen van hen af bevond en zich omdraaide ontving hij de eerste inslag van een schot afgevuurd

door de ondercommissaris Waarna er nog meer schoten volgden. Bij die operatie waren aanwezig "/ of "220";

"; " (belast met de aanhouding van);

van de Argentijnse Federale Politie; Kapitein ter Zee

---

heeft ook een getuigenverklaring afgelegd (zie blad 300 van het "Zoekincident"). Zij zei dat toen "viel", een grote hoeveelheid niet gepubliceerde manuscripten naar de vervoerd waren. --------

verklaarde in het "Zoekincident" dat naar aanleiding van een brief aan van de Argentijnse Marine in de tijd van de gebeurtenissen die onderzocht worden, hij haar vertelde dat gedood was tijdens een confrontatie, dat men hem gezegd had dat hij stil moest blijven staan, dat hij zich had omgedraaid en begon te schieten, "Het was hem of wij". Met betrekking tot het lichaam, zei hij "vraag dat maar aan de (. Hij die zich met dat soort zaken bezighoudt is de ik kan niet aanwezig zijn bij alle operaties". Hij kon haar niet vertellen of bij de operatie aanwezig was geweest, alhoewel hij zei dat de superieur was van en dat die kerel gek, irrationeel was en een atoombom in zijn hoofd heeft. "Iedereen heeft het op de arme gemunt, maar de gek is ". Zij verklaarde dat over zei dat hij een terrorist was die een fout had begaan. Als hij zich overgegeven zou hebben dan zou hij een ander lot gehad hebben, misschien hadden we hem wel gered zoals zoveel anderen. ----------

In het "Zoekincident naar , een incident van deze zaak, bevat blad 350 een verklaring van een samenvatting van hetgeen vastgelegd is in het

"Zoekincident naar de Franse kloosterzusters , en , waarin vermeld wordt dat zich de gebeurtenis herinnerde waarbij tijdens een confrontatie de persoon overleed, die hij kende bij de bijnaam of ", die in werkelijkheid was. Het betrof een "afspraak", d.w.z. wanneer de "ORGA" [*N.v.d.V: "Organisatie"*] één van haar leden ontbiedt op een bepaalde plaats. Hij weet niet hoe, maar de Werkgroep wist van deze "afspraak", d.w.z. "... voor hem was die bedorven, voor ons niet ...". Hij vertelde dat hij niet aanwezig was bij die gebeurtenis zelf van , maar wel bij de operatie eromheen. Dat men dat na zou moeten vragen bij het betreffende politiebureau of bij de betreffende commandant, omdat binnen de legaliteit het de regel was om alles vast te leggen. Hij herinnerde zich en verduidelijkte dat de leden van de guerrillagroep "Montoneros" dat moeten weten, dat tijdens dat vuurgevecht een omstander gewond raakte. Aan de operaties namen 8, 10 of 14 personen deel; helemaal in dit geval in aanmerking nemende dat vanwege zijn situtatie in de "ORGA" inlichtingendienst van de "Montoneros") een belangrijke persoon was en dat men er rekening mee had gehouden dat hij samen zou kunnen zijn met andere leden van de Organisatie. Maar, was alleen. Hij werd tijdens die operatie gedood en zijn lichaam werd naar de Werkgroep gebracht, omdat dat de normale procedure was. Dat hij zich gefrustreerd voelde omdat , die belangrijk was binnen de "Montoneros", niet levend was gearresteerd. Hij vertelde dat de operatie in de hoofdstad heeft plaatsgevonden, maar hij kon niet zeggen wanneer en ook niet het uur en hij weet dat hij zich verzet heeft, omdat hij gewapend was en gedood werd. ----------

Er bestaat ook een attest van de verklaringen van in het "Incident van het zoeken naar en identificeren van de gedetineerde en vermiste personen in de E.S.M.A." (blad 82), waarin hij verklaart dat hij van de Centrale vernam

dat Kapitein of "I gedood was. Er werd niet vermeld waar dat was gebeurd en ook de strijdkracht die daar aan deel nam werd niet genoemd. Hij wist dat het belangrijk was om hem levend te arresteren vanwege zijn rang binnen de "ORGA". Dat indien de leiders van de "Montoneros" zonder kogels kwamen te zitten, zij een cyanidetablet innamen of het huis waarin zij zich bevonden met dynamiet opbliezen. Dat wanneer zij in het nauw gedreven werden, het hun doel was om zoveel mogelijk verliezen te produceren en daarna zelfmoord te plegen. Wat belangrijk was betreffende was de informatie waarover hij beschikte betreffende de geïnfiltreerden.----------

Er bestaat een akte opgesteld op het moment van huiszoeking in de woning van waaruit blijkt dat daar geen enkel manuscript of eigendom van is gevonden. ----------

Op blad 872 verklaart dat de gevangenen onder folteringen verhoorde en deel nam aan ontvoeringen en aanslagen, waarvan hij zich die van de moord op de journalist en schrijver herinnert. Terwijl hij in de E.S.M.A. werd vastgehouden bevond zich naast hem die met regelmaat door gefolterd werd, die geregeld kwam om informatie van hem los te krijgen en die hem soms, met de hulp van enkele bewakers, over de grond naar de folterkamer sleepte. Het was die hem op fluistertoon vertelde dat hij had horen zeggen dat hij degene was geweest die de agressie tegen die op straat doodgeschoten werd, had geleid. De getuige zei dat hij over dit onderwerp een verhaal geschreven heeft in zijn boek "La pista suiza" [*N.v.d.V: "Het Zwitserse spoor"*], uitgegeven in 1986 door de uitgeverij Legasa in Buenos Aires (pagina 312).----------

(zie blad 8567) vertelde in haar verklaring afgelegd voor deze rechtbank hoe zij de plaats van de gebeurtenissen kende: zij verklaarde dat

altijd overeen kwam om een ontmoeting te hebben op de openbare weg in het gebied van de wijk San Juan tussen de boulevard Avenida Entre Ríos en de straat Sarandí. Dat was ongeveer het gebied waar de ontmoeting moest plaats vinden. Er werd een soort code gebruikt: als alles rustig was, moest men een in elkaar gedrukt pakje sigaretten in een bepaalde boom laten. Dat was de plaats waar op 25 maart 1977 zijn afspraken zou hebben. Voor die dag had hij drie afspraken gemaakt: één om 14.30 uur, een andere om 15.00 uur met r, die vermist wordt, en een laatste om 16.00 uur met een persoon met wie de getuige jaren later een gesprek had. Het doel van die afspraken was om zijn "Open brief aan de Militaire Junta" te verspreiden. Zij vertelde dat zij alles wat betrekking had op de deelneming van vernomen heeft door de commentaren van de overlevenden van de E.S.M.A. Eén van hen is Zij verschafte de beschrijving van de kleding die die dag droeg en van de voorwerpen van waarde die hij bij zich had en die nooit teruggevonden werden, zoals een pistool Walther PPK kaliber 22, een horloge "Omega" en andere persoonlijke voorwerpen. ----------

b.4. (Van de zaak nummer 18.967/03) ----------

Het bewijsmateriaal dat verzameld is in het kader van de zaak 18.967/03 bestaat uit het volgende: Akten op bladen 16/70; op bladen 645/656; op bladen 1536/1564; op bladen 1718/1762; op bladen 7504/7515; op bladen 7701/7735; op bladen 7819/7822; op bladen 7907/7909; op bladen 8121/8154; op bladen 8172/75; op bladen 8204/8211; op bladen 8346/8352; op bladen 8359/8364; op bladen 8371/8404 van het hoofddossier en verder hetgeen verzameld werd in de **DOSSIERS 48/59 – (DOSSIER 18) – Dossier nr. 40.249 van de Federale Rechtbank nr. 3 – . en anderen o/illegale vrijheidsberoving" – die bestaat uit vijf delen geïdentificeerd als I, II, III, IV en VI, met <u>subtitels</u>: BIJLAGE II (deel I) van het vooronderzoek**

DGPN, j14, nr 35/85 "S" en deel II met titel – Dossier nr. 8653 van de Federale Rechtbank nr. 5 (deel 1). Habeas corpus.- waarbij de nadruk gelegd wordt op blad 1 Habeas corpus gepresenteerd door , moeder-overste van de "Hermanas de las Misiones Extranjeras" [N.v.d.V: "Zusters van de Buitenlandse Missies"]; getuigenverklaringen op bladen 7/8; op blad 26 de getuigenverklaring van rapport op blad 50; getuigenverklaringen op bladen 59, 60, 65, bladen 89/90, 98/9, blad 137 en 148, bladen 269/74, bladen 280/1, bladen 283/3, bladen 284/6, bladen 287/292, bladen 295/97, bladen 298/300, bladen 301/303, bladen 304/305, bladen 306/309, bladen 310/1, bladen 314/5, bladen 316/8, bladen 319/323, 327/330, bladen 331/3, blad 349, blad 358, bladen 420/2, bladen 427/8, bladen 485/486, bladen 545/06, bladen 556/96, bladen 604/06, blad 948; akten op blad 964 en blad 1020; getuigenverklaring op bladen 1044, 1104/6, 1156/1201; zaken 48 t/m 59. ---- **BEWIJSMAP "A", zonder opeenvolgende bladnummering.- (geïdentificeerd in de zaak als Bijlage II)**, zonder nummering van de bladen, waarin opgenomen is het verslag van de getuigenverklaringen van en en kopieën van verklaringen afgelegd voor de CONADEP; **BEWIJSMAP "B", zonder opeenvolgende bladnummering.- (geïdentificeerd in de zaak als Bijlage II)**, die de kopie bevat van de getuigenverklaring afgelegd door **BEWIJSMAP "C", zonder opeenvolgende bladnummering.- (geïdentificeerd in de zaak als Bijlage II)**, waarin opgenomen is de getuigenverklaring afgelegd voor de CONADEP door getuigenverklaringen van en **BIJLAGE I (eerste deel). Apart zonder toevoeging aan hoofddossier van nr. 40. en anderen. Zaak nr. 44.030 van de Nationale Instructierechtbank in Strafzaken nr. 10**, waarbij de nadruk gelegd wordt op de akten op bladen 1/18; akten op bladen

133/146, bladen 166/168, getuigenverklaringen op bladen 89/91, bladen 94/5, bladen 97/99, bladen 100/2, bladen 103/104, blad 105, bladen 106/7, blad 109, bladen 119/20, blad 133, blad 175, blad 176, bladen 181/2, bladen 183/4, bladen 185/6, blad 238, blad 239; **BIJLAGE 2. (Subtitel zonder toevoeging van nr. 40 – Ap.1 – insteller – Dossier 2028/83 – Zaak 2346 – Zaak 3200 – alle verband houdende met de zaak nr. 44.030)** – Kopie van de getuigenverklaring van **BIJLAGE 3. - zonder toevoeging van nr. 40 – Zaak nr. 1514 van de Federale Rechtbank nr. 6 – o/illegale vrijheidsberoving" – Zaak nr. 14.158 van de Instructie nr. 20.** Met de getuigenverklaring van **BIJLAGE 4. – Rechtbank in Strafzaken nr. 4, provincie Buenos door zaak nr. 10.199 van de stad .-** (In twee delen) – Ingesteld na de aangifte van – Kopieën van de getuigenverklaringen van en anderen; **BIJLAGE 5. – Proces nr. 24 van de Instructierechtbank nr. 24 van de Argentijnse Marine in verband met de illegale vrijheidsberoving van** . De nadruk wordt gelegd op de getuigenverklaringen op bladen 17/20; 28/30; 10/10; de getuigenverklaring van ; **BIJLAGE** – Kopie Dossier – [redacted] (Proces 22 van de Militaire Instructierechtbank); **INCIDENT VAN HET ZOEKEN NAAR EN DE IDENTIFICATIE VAN:** . – ingesteld door het Gerechtshof in Strafzaken met de bedoeling de eindbestemming vast te stellen van – en , waarvan de kopiën toegestuurd werden door de Hogere Rechtbank. Die toebehoren aan de delen I t/m VI. De nadruk wordt gelegd op de bladen 269/270, getuigenverklaring van – . – rapport van het Argentijnse Team van Forensische Antropologie op bladen 760/762; bladen

790/936; beschikking op bladen 1057/78 in verband met

rapport op

bladen 1084/1116 en de beschikking op bladen 1117/1122 in verband met

Bijlage Dossier L Nr. 111 van het Federale Gerechtshof - Gemeentelijke begraafplaats van General Lavalle (provincie Buenos Aires) in drie delen, waarbij de nadruk gelegd wordt op de politierapporten en die van het Argentijnse Team van Forensische Antropologie in verband met de lichamen N.N. begraven op die plaats en de beschikking van de hogere rechtbank op bladen 560/562 in verband met

---

b.5. (Van de zaak nr. 7694/99) ----------

Het bewijsmateriaal verzameld in het kader van deze zaak bestaat uit het volgende: op bladen 1/6 en 8/34 de verklaringen van die de aanleiding waren voor dit onderzoek. ----------

Op blad 62 een schrijven van de aangever tezamen met belangrijke stukken uit diverse kranten. D.m.v. kopieën op blad 63/7 toont de genoemde persoon aan dat hij de erfgenaam is van ----------

Op blad 248 het verzoek tot vooronderzoek geformuleerd door de officieren van justitie aan het hoofd van het Federale Parket nr. 2, waarmee de rechtsvorderingsprocedure in deze zaak ingesteld werd. ----------

Op bladen 263/306 de door de Algemene Inspectie van Justitie opgestuurde akten betreffende de oprichting van de naamloze vennootschappen en

---

De aanklager presenteerde zich op 7 september 2000 bij de Griffie om diverse krantenartikelen bij te dragen, die verband houden met het feit dat in deze zaak

onderzocht wordt, gepubliceerd door de krant "*Los Andes*" en door, onder anderen, de journalisten en (bladen 332/342). ----------

Op blad 352/5 de verklaring afgelegd door voor de notaris die de akte bekrachtigde.----------

Op blad 363/66 de getuigenverklaring afgelegd door .----

Op 29 september 2000 werd een getuigenverklaring afgenomen aan (zie bladen 393/395). ----------

Op 7 november 2000 heeft die als jouranlist het pseudoniem gebruikte, een getuigenverklaring afgelegd (zie bladen 450/2).----------

Op blad 454 zijn twee krantenartikelen opgenomen, die verband houden met het feit dat in deze zaak onderzocht wordt, gepubliceerd in de krant "Página 12" op de dagen 6 en 8 november van het afgelopen jaar, bijgedragen door de aanklager, tezamen met een schrijven toegevoegd op bladen 456/60 en op 21 november 2000 heeft auteur van de genoemde krantenartikel, een verklaring afgelegd (zie bladen 492/3).----------

Kapitein ter zee, auditeur van de Argentijnse Marine, heeft, op verzoek van de rechtbank, de posten en functies doorgegeven van

(zie bladen 496/497).----------

Op 29 november 2000 heeft men de getuigenverklaring ontvangen van de journalist (zie blad 505). ----------

Op blad 512 de getuigenverklaring afgelegd door nicht van deze laatste echtgenote van

.----------

Op 11 december 2000 heeft een getuigenverklaring afgelegd in deze zaak, ooggetuige van de proceduren uitgevoerd in het onroerend goed eigendom van het slachtoffer (zie bladen 518/519).----------

Op bladen 532/3 de getuigenverklaring van echtgenote van de vermiste .----------

Op 26 december van hetzelfde jaar heeft verzorger van de paarden behorende aan in de plaats een getuigenverklaring afgelegd (zie blad 535).----------

Blad 558 bevat het rapport van de club "Jockey Club Argentino", met de lijst van paarden van die na zijn verdwijning overgedragen werden met de fotokopieën van de documentatie van die operaties.----------

Op 27 februari 2001 heeft een getuigenverklaring afgelegd (zie blad 559).----------

Op bladen 560/561 de getuigenverklaring van die op 18 oktober 1977 op illegale wijze van haar vrijheid werd beroofd, folteringen onderging en onder onmenselijke omstandigheden verbleef in de E.S.M.A. (zie bovendien zaak 14.217/03).

Op 6 en 30 maart 2001 werden er huiszoekingen uitgevoerd op het kantoor van de club "Jockey Club Argentino", waarbij diverse documenten in beslag werden genomen die verband houden met de overdracht van paarden (zie akten op bladen 596 en 635).----------

Op bladen 598/601 zijn toegevoegd de fotokopieën van het door de club "Jockey Club Argentino" op 16 maart 1984 gestuurde rapport aan de Nationale Commissie voor de Verdwijning van Personen, waarin een lijst vermeld staat met de paarden die eigendom waren van .----------

Op 2 mei 2001 werd er een getuigenverklaring afgelegd door , die op 20 oktober 1976 op illegale wijze van zijn vrijheid werd beroofd en naar de E.S.M.A. werd gebracht, waar hij verbleef tot 19 januari 1979 (zie bladen 813/815), datum waarop hij naar Venezuela reisde. ----------

Op 4 mei 2001 werden er diverse notariële protocollen aan deze zaak toegevoegd, die toebehoren aan de notarissen en (akte toegevoegd op blad 839). ----------

Op diezelfde datum ontving men de getuigenverklaring van die overeenkomstig zijn zeggen, van zijn vrijheid werd beroofd en naar de E.S.M.A. werd gebracht op 14 oktober 1976 (zie bladen 846/852).----------

Op 9 mei 2001 werd een getuigenverklaring afgelegd door die van haar vrijheid werd beroofd in 1977 en eerst naar een illegaal detentiecentrum van de Argentijnse Luchtmacht werd gebracht. Daarna, in maart 1978 werd zij overgeplaatst naar de E.S.M.A, waar zij verbleef tot 19 januari 1979, datum waarop zij toestemming kreeg om dat centrum te verlaten en daarna onder "vrijheid onder toezicht" bleef (zie bladen 853/855). ----------

Op bladen 869/72 een verklaring van gevolmachtigde van de textielwerknemersorganisatie "Asociación Obrera Textil", waarbij hij twee resoluties voorleggende ondertekend door Kapitein-luitenant ter zee in zijn hoedanigheid van inspecteur van die organisatie, waaruit blijkt dat op 2 april 1976 Luitenant ter zee der 2de klasse accountant benoemd werd tot penningmeester van de genoemde organisatie. Tevens werd de documentatie toegevoegd waarvan de beschrijving vermeld wordt in de verklaring van de Griffier op blad 873.----------

Op bladen 920/3 de uitbreiding van de getuigenverklaring eerder afgelegd door die de door hem geschreven krantenartikelen ratificeert.----------

Op bladen 938/96 de akten opgestuurd door de Algemene Inspectie van Justitie, betreffende de naamloze vennootschappen "Chacras de Coria S.A.", "Cerro Largo S.A." en "Misa Chico S.A.". ----------

Op 12 juni 2001 werd er een getuigenverklaring afgelegd door die van haar vrijheid werd beroofd op 19 juni 1977 en naar de E.S.M.A. werd gebracht, waar zij verbleef tot februari 1979, datum waarop zij startte met een regime van "vrijheid onder toezicht", dat eindigde op 16 juli 1979 toen zij het land verliet (zie bladen 1012/3).

Op 12 juni 2001 werd er een nieuwe huiszoeking uitgevoerd op het kantoor van de club "Jockey Club Argentino", waarbij diverse documenten in beslag werden genomen die verband houden met de overdracht van paarden die eigendom waren van zoals beschreven in de opgemaakte akte die toegevoegd is op blad 1041. ----------

Op 24 juni 2001 heeft van een getuigenverklaring afgelegd (zie bladen 1053/4).----------

Op bladen 1056/7 de getuigenverklaring afgelegd door die van zijn vrijheid werd beroofd op 10 maart 1977 en clandestien werd gevangen gehouden in de E.S.M.A. tot december 1978. De getuige verzocht de rechtbank om onmiddellijk de documentatie in zijn bezit over te mogen dragen en die, volgens zijn zeggen, vervalst was in de E.S.M.A. en in de drukkerij van het marinehoofdkwartier "Libertad" vanwege het belang daarvan en uit angst dat die van hem gestolen zou worden of zou verdwijnen. Reden waarom een commissie van deze rechtbank zich op het domicilie van de getuigen presenteerde, waarbij hij verschillende documenten overdroeg: niet ingevulde identiteitsdocumenten van de Argentijnse Federale Politie,

kentekenbewijzen, identificatiedocumenten van de genoemde politie, officiële perskaarten en identificatiedocumenten van het Ministerie van Buitenlandse Zaken (zie akte op blad 1060). ----------

In de zaak werden kopieën opgenomen van de getuigenverklaringen afgelegd voor het Gerechtshof in Strafzaken door

en in het kader van de zaak 13/84 (zie bladen 1061/1073). --

Tevens werd opgenomen een kopie van de getuigenverklaring van

afgelegd voor de buitengewone en gevolgmachtigde ambassadeur van Argentinië in Spanje (zie bladen 1074/88). ----------

Op bladen 1090/96 de getuigenverklaring afgelegd door

voor het Gerechtshof in Strafzaken in de zaak nr. 761 "Feiten waarvan aangifte is gedaan zoals die in de E.S.M.A. plaatsvonden" – indertijd direct antecedent van de zaak nr. 14.217/03 van deze rechtbank. ----------

Op bladen 1150/6 de eigendomstitels opgestuurd door het Kadaster van deze stad van het onroerend goed gelegen in de straat Ciudad de la Paz 1034 – plaats waar gedetineerden van de E.S.M.A. naar toe werden gebracht om diverse taken te vervullen – en van het onroerend goed gelegen op de boulevard Avenida Santa Fe 1713 – onroerend goed dat door werd bewoond. ----------

Aan deze zaak werd toegevoegd de door de Algemene Inspectie van Justitie gestuurde documentatie betreffende de maatschappij "Sidercforma" opgericht door en in hoedanigheid van presidente en vice-presidente van de maatschappij, die familie zijn van (zie bladen 1160/1171). ----------

Op 17 juli 2001 werd er huiszoeking verricht op het hoofdkantoor van het College van Notarissen van de stad La Plata, provincie Buenos Aires, waarbij het notariële

protocol in beslag werd genomen, dat de akte bevat betreffende de stichting van de naamloze vennootschap "Sidercforma S.A." (zie akte op blad 1232).----------

Op 20 juli 2001 heeft van een getuigenverklaring afgelegd, die, volgens haar zeggen, door officieren van de Marine gedwongen was om deel te nemen aan de eerder genoemde vennootschap (zie bladen 1237/1238).----------

Op 26 juli 2001 ontving deze rechtbank het rapport van het politiebureau 35a van de Argentijnse Federale Politie, waarin de kadasternummering vermeld wordt van het onroeren goed gelegen op de kruising van de straten Jaramillo en Zapiola in deze stad.

Op bladen 1264/1484 worden gewaarmerkte kopieën toegevoegd van notariële akten uit de protocolen van de notaris van belang voor het vooronderzoek in deze zaak. ----------

Op 10 augustus 2001 ontving de rechtbank van de Dienst "Scopometría" van de Argentijnse Federale Politie de door de rechtbank verordende expertiserapporten, waaruit blijkt dat de door afgedragen documentatie vervalst is, bij de meeste twijfelachtige documenten gaat het om oudere kartonnen modellen.-------

Tevens heeft met via expertise vast kunnen stellen dat de handtekeningen, die toegeschreven werden aan op de inschrijfformulieren van verschillende paarden ten gunste van authentiek zijn – eigenhandig door de genoemde persoon geschreven -, waarbij men niet heeft kunnen vaststellen of die onder op uitgeoefende dwang of intimidatie werden gezet (zie bladen 1519/47). ----------

Op bladen 1574/1605 het rapport over de eigendomstitels van het onroerend goed gelegen in de straten Jaramillo 3083/87 en 3097, Zapiola 3096 en Besares 2019/25, alle in deze stad, opgestuurd door het Nationale Kadaster.----------

Op 17 augustus 2001 heeft men bij de griffie nieuwe rapporten ontvangen betreffende het eigendom van verschillend onroerend goed, opgestuurd door het eerder genoemde organisme (zie bladen 1772/92). ----------

Op bladen 1897/1900 de getuigenverklaring afgelegd door , waaruit blijkt dat hij van zijn vrijheid werd beroofd op 10 januri 1977 in het domicilie van gelegen op de boulevard Santa Fe, tussen de boulevard Avenida Callao en de straat Rodríguez Peña in deze stad en naar de E.S.M.A. werd gebracht. ----------

Op 27 augustus 2001 werd een getuigenverklaring afgelegd door , die na verbleven te hebben in verschillende detentiecentra naar de E.S.M.A. werd overgeplaatst in maart 1979 (zie bladen 1923/1935). ----------

Op 27 augustus 2001 werd er een nieuwe getuigenverklaring afgelegd door , ter uitbreiding van zijn eerder afgelegde verklaring (zie bladen 1942/1944). ----------

Op 22 augustus werd bij de Griffie de door de Argentijnse Marine bijgedragen documentatie bewaard, die beschreven wordt in de notariële akte op bladen 1831/1832.

Bladen 1714/1724, 1798/1802, 1805/1813, 1855/1860, 1861/1865, 1870/1881 bevatten de akten van de verhoren afgenomen aan respectievelijk de verdachten

en ----------

Aan dit dossier worden de gewaarmerkte kopieën toegevoegd van het dossier nr. 360/2000 van het register van de Commissie van Aanklachten van de Raad van de Magistratuur (zie bladen 1957/2021).----------

Op 4 september 2001 heeft zijn verklaringen tijdens het verhoor uitgebreid (zie bladen 2150/2155). ----------

Op blad 2157/2160 de getuigenverklaring afgelegd door

Op 5 september 2001 werden, in de termen van artikel 276 van het Wetboek van Strafvordering van de Natie, de getuige en de verdachte met elkaar geconfronteerd (zie bladen 2174/2179). ----------

Bladen 2197/2199 bevatten de notariële akte van de notaris met de verklaringen afgelegd door die in die tijd werkzaam was als medewerker van het notariskantoor .----------

Op 9 en 10 september van hetzelfde jaar heeft de notaris (zie bladen 2268/2270 en 2280) een verklaring in deze zaak afgelegd, die volgens toespelingen van één van de personen was die geld aannam voor persoonlijke investeringen.----------

Op bladen 2344/2349 de akten opgemaakt door de preventiefunctionarissen betreffende de door deze rechtbank verordende huiszoeking op het hoofdkantoor van het College van Notarissen in deze stad, waarbij notariële protocollen in beslag werden genomen, die beschreven worden in de notariële akte op blad 2357 en achterzijde. ------

Op 17 september van hetzelfde jaar nam men bij de Griffie een gesloten enveloppe in bewaring, die de beëdigde verklaring van bevat (zie blad 2365 en achterzijde). ----------

Aan het dossier werden de akten overlegd door de Algemene Inspectie van Justitie toegevoegd die betrekking hebben op de naamloze vennootschappen "Huetel S.A.", "A y B Consultores y Enori S.A." (zie bladen 2375/2413), namen van de maatschappijen die een gedeelte van de kavels van de naamloze vennootschappen "Cerro Largo S.A." hebben gekocht en daarna die van "Will RI S.A" en daarna van "MISA CHICO S.A.". ----------

Op bladen 2414/2427 de akten door de politie opgemaakt naar aanleiding van de verordening van deze rechtbank met het doel om aan deze zaak de voor het vooronderzoek belangrijke notariële akten toe te voegen.----------

Op bladen 2432/2434 de akte met de uitbreiding van de verklaringen van

---

Op bladen 2443/2448 een rapport van de Algemene Inkomstendienst van de stad Buenos Aires. ----------

Op bladen 2452/2455 de gewaarmerkte kopieën toegestuurd door het College van Notarissen van de provincie Buenos Aires, die betrekking hebben op de verkoop van het onroerend goed gelegen in de straat Besares 2019/2025 in deze stad. ----------

Op 15 oktober 2001 werd er een getuigenverklaring afgelegd door

die op 26 november 1976 van zijn vrijheid werd beroofd en naar de E.S.M.A. werd gebracht (zie bladen 2644/2649) en die aangewezen werd om te werken bij het makelaarskantoor opgezet in de stad Mendoza. ----------

Op 30 oktober van hetzelfde jaar ontving men de conclusies van de expertise opgedragen aan de Dienst van Kalligrafen Deskundigen van de Nationale Justitie (zie bladen 2702/2715), die werd uitgevoerd ter vergelijking van de geschreven teksten in de dossiers van identificatie van de verdachten met die in de notariële akten en documenten.----------

Op bladen 2716/2806 de akten toegestuurd door het Kadaster van de stad.---------

Tevens werden aan het dossier toegevoegd de kopieën van het dossier nr. 262/2001 van het register van de Raad van de Magistratuur (zie bladen 3768/4008). ----

Op 10 juni ontving de rechtbank de titels van eigendomsrecht van het onroerend goed gelegen in de straat Cerrito 1136, tiende verdieping, in deze stad (zie bladen 4283/4292).----------

Op 14 juni van hetzelfde jaar ontving men van het Gerechtshof in Strafzaken de gewaarmerkte kopieën van de akten opgemaakt in het kader van het vooronderzoek nr. 761, getiteld "Feiten die aangegeven werden als gepleegd in de E.S.M.A. van de Marine", dat het rechtstreekse antecent is van de zaak 14.217/03 (zie bladen 4293/4307).----------

Tevens werden op bladen 4309/4353 de akten toegevoegd bijgedragen door de Algemene Inspectie van Justitie, die betrekking hebben op de naamloze vennootschap "Talsud S.A.". ----------

Op bladen 4381/4466 de akten opgemaakt door de politie naar aanleiding van verschillende door de rechtbank verordende handelingen.----------

Tevens opgenomen in het dossier de getuigenverklaring afgelegd door . voor het Federale Gerechtshof van de stad La Plata in het kader van het proces "Juicio por la Verdad" [*N.v.d.V:"Rechtszaak voor de Waarheid"*]. ----------

In het dossier opgenomen de akten toegestuurd door het Secretariaat voor Mensenrechten van het Ministerie van Justitie en Mensenrechten.----------

Op 5 augustus 2003 werden opgenomen de gewaarmerkte kopieën van het dossier nr. 857 gevormd in het kader van de zaak nr. 450, getiteld . en anderen o/doodslag" van het register van het Nationale Gerechtshof in Federale Straf- en Correctionele Zaken van de hoofdstad (antecedent van de zaak die in behandeling is bij de Federale Rechtbank in Straf- en Correctionele Zaken nr. 3, Eerste Korps van het Leger). ----------

Op bladen 1295/1297, 1298/1300 en 1302/1321 de getuigenverklaringen afgelegd in deze zaak door respectievelijk . en . en tevens werden in het dossier opgenomen de kopieën bijgedragen door de als tweede genoemde persoon. ----------

In het dossier eveneens opgenomen de verslagen van het juridisch adviesbureau van de Argentijnse Marine. ----------

Op 12 februari 2004 heeft men de getuigenverklaring ontvangen van , medewerker van het notariskantoor . ----------

Op 16 februari de getuigenverklaring van , die van zijn vrijheid werd beroofd tussen de dagen 9 en 11 december 1976 en die toen onmiddellijk naar het detentiecentrum in de E.S.M.A. werd gebracht. ----------

Tevens werden er getuigenverklaringen afgelegd door . en . heeft zijn getuigenverklaring uitgebreid. ----------

In het dossier werden gewaarmerkte kopieën opgenomen van de getuigenverklaring afgelegd door . in het kader van de procedure in de zaak 13/84. ----------

Op 19 april 2003 heeft opnieuw een getuigenverklaring afgelegd.----------

Op 30 april 2003 werden in het dossier opgenomen de van belang zijnde getuigenverklaringen uit de afzonderlijke dossiers van de zaak 14.217/03 van het register van de Griffie nr. 23 van deze rechtbank. ----------

. en . hebben een getuigenverklaring afgelegd en er werden akten van het Kadaster van deze stad aan het dossier toegevoegd. ----------

Op 13 mei 2005 heeft . zijn getuigenverklaring in deze zaak uitgebreid.----------

Er werden rapporten opgenomen van het voertuigenregister met betrekking tot de voertuigen die van de slachtoffers zouden zijn afgenomen en akten toegestuurd door de

Algemene Inspectie van Justitie die betrekking hebben op de naamloze vennootschappen "Ecer S.A." en "Ermeka S.A.". ----------

Tevens werden aan het dossier toegevoegd de gewaarmerkte kopieën van de getypte akten van de getuigenverklaringen afgelegd door , en in het kader van de zaak nr. 13/84 van het Gerechtshof in Strafzaken. ----------

Het Gerechtshof stuurde tevens gewaarmerkte kopieën van de bijlage II behorende bij de zaak 9600, getiteld "Nationale Commissie voor de Verdwijning van Personen o/aangifte" van het register van de Rechtbank in Strafzaken nr. 3, die apart behandeld wordt naast de genoemde zaak 13/84 die in behandeling is bij het Gerechtshof. ----------

Toegevoegd werden de akten toegestuurd door de Algemene Inspectie van Justitie die betrekking hebben op de vennootschappen en ", evenals de rapporten van het Kadaster, het Nationale Personenregister en van de club "Jockey Club Argentino". ----------

Op 28 mei 2004 werden aan het dossier toegevoegd de gewaarmerkte kopieën voorgelegd door het College van Notarissen van de stad Buenos Aires, die verband houden met verschillende onroerend goedtransacties waarbij de naamloze vennootschap \." betrokken zou zijn geweest. ----------

Toegevoegd zijn de rapporten voorgelegd door het Centrum Legale en Sociale Studies en door het Nationale Personenregister. ----------

Op 3 juni 2004 liet de Algemene Inspectie van Justitie aan de Rechtbank toekomen alle antecedenten waarover zij beschikte met betrekking tot de naamloze vennootschappen en ----------

In de zaak legden getuigenverklaringen af en

Op 16 juni 2004 ontving de Rechtbank de gewaarmerkte kopieën van de notariële akten van het College van Notarissen van de provincie Buenos Aires die betrekking hebben op de naamloze vennootschap ' ----------

Tevens werden aan het dossier toegevoegd de akten van de club "Jockey Club Argentino" die betrekking hebben op de deelname aan competenties van de paarden die eigendom waren van ----------

Evenals de gewaarmerkte kopieën van de dossiers van de CONADEP nummers 543, 749 en 355 toebehorende aan respectievelijk en toegestuurd door het Secretariaat van Mensenrechten van het Ministerie van Justitie, Veiligheid en Mensenrechten. ----------

Op 9 augustus 2004 legden en getuigenverklaringen af in deze zaak. ----------

Het dossier bevat de getuigenverklaringen van en van

Op 23 en 28 september 2004 werden er getuigenverklaringen afgelegd door en door die werkten als verzorgers van de paarden eigendom van in het kader van het rechtshulpverzoek afgegeven door de Federale Rechter nr. 1 van de stad Mendoza. ----------

In het dossier werden de gewaarmerkte kopieën opgenomen van de getuigenverklaringen van

---

Tevens werden er getuigenverklaringen afgelegd door .

en breidde zijn verklaring uit. ------

Het dossier bevat de akten opgemaakt door de politie naar aanleiding van de verordende huiszoeking op het hoofdkantoor van het College van Notarissen van deze stad, waarbij voor het vooronderzoek belangrijke documentatie in beslag werd genomen. ----------

Het dossier bevat het notariële protocol van het jaar 1981 van de notaris

---

Op 29 april 2005 werd er opnieuw een huiszoeking uitgevoerd op het hoofdkantoor van het College van Notarissen van deze stad, waarbij voor het vooronderzoek belangrijke documentatie in beslag werd genomen. En het rapport van de Dienst Antecedenteninformatie van de Argentijnse Federale Politie.----------

Het dossier bevat de akten van de Algemene Inspectie van Justitie die betrekking hebben op de naamloze vennootschap en het rapport van het Nationale Personenregister. ----------

De gewaarmerkte kopie van de getuigenverklaring afgelegd door in het kader van de eerder genoemde zaak 13/84 werd toegevoegd. ----------

Op 19 mei 2004 heeft een getuigenverklaring afgelegd.------

Tevens werd aan het dossier toegevoegd het rapport van de Dienst Antecedenteninformatie van de Argentijnse Federale Politie. ----------

Op 16 juni 2004 werd de herkenning van de verdachte uitgevoerd uit een lijn van personen en ontving men de akten van de Algemene Inspectie van Justitie die betrekking hebben op de naamloze vennootschappen

" " .----------

Het dossier bevat de rapporten van het Kadaster met betrekking tot het onroerend goed gelegen op de boulevards Avenida Figueroa Alcorta 3590, zestiende verdieping, en op de Avenida del Libertador 2423, twaalfde verdieping, beide in de stad Buenos Aires. ----------

Op 24 juni 2004 ontving men de gewaarmerkte kopie van de huwelijksakte van . en .----------

Het dossier bevat tevens de getuigenverklaringen afgelegd in de zaak nr. 3518 getiteld en anderen o/afpersing" van het register van de Rechtbank van Tweede Aanleg letter "C", die apart behandeld wordt naast deze zaak en de getuigenverklaringen van de zaak nr. 116.464 van de Negende Rechtbank in Burgerlijke, Commerciële en Mijnbouwzaken van de provincie Mendoza. ----------

Blad 8969 bevat de kopieën van de verklaring afgelegd door . voor de CONADEP en op blad 8973 de kopie van haar getuigenverklaring afgelegd voor deze Rechtbank in het kader van de zaak nr. 14.217/03. Dat bewijsmateriaal werd bijgedragen door . . in het schrijven op blad 8979.----------

Tevens opgenomen op blad 9272 het rapport over het eigendomsrecht van de mijn van "La Rica" gelegen in de plaats Carolina, provincie San Luis, waarvan 25% bezit, op bladen 9275 en 9284. ----------

Op blad 10171 de getuigenverklaring van ----------

c.) Beoordeling van het bewijsmateriaal:----------

Het moment is aangebroken om het bewijsmateriaal in dit dossier te beoordelen, waarvan ik moet zeggen dat dat duidelijk voldoende is om rechtsvervolging in te stellen tegen Julio Alberto Poch en om zijn voorlopig hechtenis te verordenen, waarvoor het verzoek tot zijn uitlevering wordt gedaan met betrekking tot de feiten die onderzocht

worden in het kader van de zaken 14.217/2003, 18.918/03, 18.967/03 en 7.694/99 van het register van deze Rechtbank. ----------

Het voorafgaande bewijsmateriaal heeft voldoende overtuigend gewicht om de genoemde persoon actief te verbinden aan de feiten die onderzocht worden in deze zaken en waarvoor het noodzakelijk is om de uitlevering van de genoemde persoon te eisen.----------

Dit criterium is bij verschillende gelegenheden gebruikt door het Gerechtshof in Strafzaken, conform Kamer II, zaak 10.270, o/strafvervolging", Registernummer 11.024, d.d. 6 juli 2004; Kamer I, "| ", Registernummer 1075, d.d. 28 november 1995; zaak 28.208, . o/strafvervolging", Registernummer 1161, d.d. 27 december 1966) en vele andere. ----------

Betreffende de bedoelde zaak, vereist de wet de waarschijnlijkheid, die men aanwezig acht, wanneer er tegelijkertijd gronden tot weigering en gronden tot bevestiging bestaan. Deze laatste overtreffen de eerste, ook zonder de noodzaak dat er positieve zekerheid bestaat, die niet bereikt wordt vanwege de aanwezigheid van gronden tot weigering (conform Cafferata Nores, J.I. "Onderwerpen van Strafprocesrecht", uitgeverij Depalma, Buenos Aires, 1998, pagina 9).----------

Het voldoet dat er voldoende elementen van overtuiging bestaan om, op dat moment en voorlopig, te oordelen dat er een strafbaar feit gepleegd is en dat de verdachte schuldig is als deelnemer daaraan (Vélez Mariconde, "Strafprocesrecht", Boekdeel II, pagina 439, uitgeverij Lerner, Córdoba, 1986). ----------

Bij de beoordeling van het betreffende bewijs voldoet de erkenning van de verdenking, vooral daar de rechtsvervolging een nieuwe beschouwing van de rechter verondersteld betreffende het bewijsmateriaal van het vooronderzoek (conform

Carnelutti, F, "In staat van beschuldigingstelling", tijdschrift "Procesrecht", Jaar VI, uitgeverij Ediar, Buenos Aires, 1948, pagina 216). ----------

In deze zin en overeenkomstig de tot hier beschreven feiten, dient de rechtsvervolging met voorlopige hechtenis verordend te worden van Julio Alberto Poch, teneinde te verzoeken om zijn uitlevering. Daar dit de enige mogelijkheid is om iemand strafrechtelijk te kunnen vervolgen, die nog niet gehoord is tijdens een ondervraging. ----

Deze beschikking wordt uitsluitend verordend met het doel om om de uitlevering van Poch te verzoeken. Waarbij vermeld dient te worden dat nadat men het verhoor heeft afgenomen aan de genoemde persoon, er geheel onafhankelijk van het hier beschikte zijn procedurele positie beoordeelt dient te worden. ----------

d.) Wettelijke kwalificatie----------

Onverminderd de opsomming van artikel 2 van de wet 3.495 – Uitleveringsverdrag met Nederland -, betreffende de feiten die aanleiding kunnen geven voor uitlevering en het feit dat een deel van de gebeurtenissen, die in deze zaak onderzocht worden, in de opsomming inbegrepen zouden kunnen worden, dient opgemerkt te worden dat de ontwikkeling van het nationale recht, evenals van het internationale recht van de verdragen, vanaf de inwerkingtreding van de genoemde wet – eind september 1893 – tot op heden, het noodzakelijk maakt dat de normen van dat verdrag aangevuld worden met onze nationale – interne – wetgeving, zoals bepaalt door artikel 2.2 van de wet 24.767 – Wet op Internationale Strafrechtelijke Samenwerking -; helemaal indien men de duidelijke ontwikkeling van de normen op het gebied van de mensenrechten in aanmerking neemt, waaronder die van schending van de misdaden tegen de menselijkheid, die op hun beurt rechtstreeks verband houden met de gedwongen verdwijning van personen, met de illegale vrijheidsberoving en met de andere illegale

feiten, die hierna uitgebreid behandeld zullen worden in elk van de zaken waarin om de uitlevering van Julio Alberto Poch verzocht wordt.----------

d.1) Met betrekking tot de zaak 14.217/03:----------

De feiten die in deze zaak onderzocht worden hebben gemeen dat het detenties betreffen die bevolen zijn door openbare ambtenaren, die misbruik maakten van hun functies en die niet de door de wet voorgeschreven formaliteiten in acht namen, verzwaard vanwege het feit dat dat gebeurde met geweldplegingen en bedreigingen: zowel "*vis compulsiva*" als "*vis absoluta*". ----------

In alle gevallen heeft men het optreden van groepen gewapende personen die onder het commando stonden van de Argentijnse Marine vast kunnen stellen, die door met hun wapens te dreigen hun "doelwitten" konden onderwerpen om hen naar de E.S.M.A. te vervoeren en hen te verhoren. Tevens is bewezen dat na de ontvoering en vervoer van de persoon naar de E.S.M.A, deze systematisch verhoord werd met gebruikmaking van folteringen (elektrische stroomstoten door het lichaam, slaan, schijnexecuties, etc) en aan onmenselijke omstandigheden onderworpen werd.----------

In de overwegingen in de zaak 13/84 dat de feiten, die het onderwerp waren van die rechtszaak en die in enkele gevallen dezelfde zijn die in deze zaak onderzocht worden, de aan het recht aangepaste delictomschrijving was die van het opleggen van folteringen, gereglementeerd in artikel 144 ter, eerste paragraaf van het Wetboek van Strafrecht, conform de tekst die van kracht was in de tijd dat de feiten gepleegd werden, de wet 14.616, daar die toepasbaar was conform het bepaalde in artikel 2° van het Wetboek van Strafrecht: "Indien de van kracht zijnde wet op het moment van het bedrijven van het delict zou verschillen van de van kracht zijnde op het moment van het uitspreken van het vonnis of in de tijd ertussen, zal altijd de meest goedaardige worden toegepast..."----------

Het bestaan van het vereiste van deze figuur is naar behoren bewezen in deze zaak, voor wat betreft dat het lijden veroorzaakt wordt met een bepaald doel, in dit geval het verkrijgen van informatie over de locatie van een persoon, zijn activiteiten of zijn lidmaatschap van een politieke partij of vakbond.----------

Veelvuldig leest men in de verklaringen van de slachtoffers dat men ondervraagd werd over de verblijfplaats van , of over die van . Of, zoals gebeurde met . . die men een organogram van de guerrillaorganisatie "Montoneros" liet zien met veel open ruimten en met andere reeds ingevulde ruimten, hetgeen haar deed denken dat verschillende personen reeds ontvoerd waren. ----------

Verwezen dient te worden naar een kwestie die ook door het Federale Gerechtshof aangesneden is met betrekking tot het feit of diegenen die gevangen genomen werden en clandestien in de E.S.M.A. verbleven de hoedanigheid van "gevangenen" hadden zoals vereist door de wetsfiguur. Op het moment van het vellen van het vonnis, hebben de leden van de Kamer verklaard dat "*de slachtoffers volgens de wettelijke terminologie gevangenen waren, daar zij gearresteerd en opgesloten werden door openbare ambtenaren die, conform de van kracht zijnde wetten, de bevoegdheid hadden dit te doen. Het feit dat deze detenties niet uitgevoerd zijn in overeenstemming met de wettelijke voorschriften – hetgeen ook verwijtbaar is – wijzigt de hoedanigheid van "gevangenen" niet. Voor de wetsfiguur die geanalyseerd wordt maakt het niet uit of zij op legale of illegale gevangen gehouden werden of verbleven...*".----------

Er dient speciaal aandacht besteed te worden aan diegenen, van wie men uit verschillende verklaringen weet, dat zij naar de E.S.M.A. zijn gebracht en daar hun leven hebben verloren o gedood werden tijdens de poging hen te ontvoeren.----------

Wij zijn ons ervan bewust dat niet alle gevallen die onderzocht worden op dezelfde manier beoordeeld kunnen worden en dat in sommige gevallen het delict van oplegging van folteringen, vermeld in artikel 144 ter, eerste paragraaf (wet 14.616), niet de noodzakelijke kenmerken vertoont om het feit als adequaat gekwalificeerd te beschouwen. Dit omdat het niet mogelijk is om als bewezen te beschouwen dat het slachtoffer naar de E.S.M.A. werd gebracht en gefolterd, bijvoorbeeld d.m.v. elektrische stroomstoten, evenmin als dat hij of zij daar op clandestiene wijze gevangen gehouden werd en onmenselijke omstandigheden onderging. In enkele gevallen is ook niet bewezen dat het slachtoffer zijn of haar vrijheid heeft herkregen. Voor deze gevallen beschouw ik de kwalificatie van illegale vrijheidsberoving geschikt, verzwaard omdat deze uitgevoerd werd met misbruikmaking van hun functies en tevens met de betreffende verzwarende omstandigheden omdat deze gepleegd werden met geweld en bedreigingen (144 bis, lid 1 en laatste paragraaf, wet 14.616). ----------

Aan de andere kant zijn er gevallen waarbij de slachtoffers illegaal van hun vrijheid werden beroofd, naar de E.S.M.A. gebracht werden, waar zij onder onmenselijke omstandigheden verbleven en fysiek en psychisch gefolterd werden en waarbij, in tegenstelling tot andere gevallen, hun lichamen op de openbare weg gevonden werden en nadien aan hun families werden overgedragen. Voor deze gevallen komt de adequate kwalificatie meer overeen met hetgeen voorzien wordt in artikel 144 ter, laatste paragraaf, dat wil zeggen, verzwaard omdat het de dood van de persoon tot gevolg had. ----------

De kwalificatie kent ook een variant in de gevallen waarin het door de Werkgroep beoogde doel niet verwezenlijkt kon worden door redenen buiten hun wil om, die hun gezamenlijke handelswijze bepaalde. In deze gevallen dient het bepaalde in artikel 42 van het Wetboek van Strafrecht toegepast te worden. ----------

Hier dien ik te beginnen met de uiteenzetting van de betreffende kwestie, met betrekking tot de figuur van illegale vrijheidberoving met verzwaring – artikel 144 bis, lid 1°, gekozen in de vorige paragraaf – en te vermelden dat overeenkomstig de leer van de vooraanstaande doctrine op dat gebied, volgens de commissie die de grondwet heeft opgesteld in 1891, het noodzakelijk is "de in artikel 18 van de nationale Grondwet vermelde garantie te verzekeren dat iemand uitsluitend gearresteerd kan worden op grond van een geschreven bevel van de bevoegde autoriteit". (Sebastián Soler, Argentijnse Strafrecht, boekdeel IV). ----------

Dit wettelijk antecedent komt voort uit het artikel 147 van de Italiaanse Grondwet, figuur die vrijwel letterlijk gekopieerd is door onze wet.----------

Tevens, zowel voor het Italiaanse wetboek, als voor het Duitse, welke ook geciteerd werd door de commissie, vormt deze hypothese een ontegenzeggelijke en ernstige vorm van vrijheidsberoving.----------

Samenvattend, het delict bestaat concreet uit "iemand beroven van zijn persoonlijke vrijheid", zodat de principes die ten grondslag liggen aan deze figuur van artikel 141 van het Wetboek van Strafrecht, toepasbaar zijn op deze wettelijke vorm, waarvan die het basistype vormt.----------

Sebastián Soler, in zijn eerder vermeld werk, legt uit dat de wet in dit geval het feit gepleegd met misbruikmaking van functies bestraft. Het misbruik kan zowel een jurisdictie-aspect aannemen als een substantieel aspect. In het eerste geval bestaat er misbruik indien de vrijheidsberoving verordend of beschikt wordt door een openbare ambtenaar die daartoe niet bevoegd is. Maar het feit dat men generische bevoegdheden heeft wil nog niet zeggen dat de betreffende ambtenaar het recht heeft om elke willekeurig maatregel te treffen. Dit feit dat men elke willekeurige maatregel

neemt, kan in wezen ook misbruik zijn, zoals gebeurd wanneer iemand aangehouden wordt zonder dat er een uitdrukkelijke beschikking daartoe bestaat. ----------

Tevens is illegaal de vrijheidsberoving uitgevoerd zonder te voldoen aan de wettelijk voorgeschreven formaliteiten. Zo kan de generisch bevoegde ambtenaar, die in het concrete geval geen misbruik maakt van zijn functie, toch in dit delict vervallen als hij de desbetreffende formaliteiten niet in acht neemt, om de eenvoudige reden dat die formaliteiten, sommige van grondwettelijke aard, van tevoren bepaalde garanties zijn tegen misbruik (geschreven bevel).----------

Op dit punt is het dus duidelijk dat van de in deze zaken besproken feiten vastgesteld is dat het de daadwerkelijke schending van de grondwettelijke garantie van artikel 18 betreft, gepleegd door middel van het misbruik van functies die de betreffende verdachten bekleedden op het tijdstip van de feiten.----------

Men begrijpt dat de handelwijzen van de verdachten uitgevoerd zijn op grond van dat jurisdictie-aspect dat de vorm van het straftype dat geanalyseerd wordt kan aannemen, zoals de doctrine leert; dat wil zeggen, dat zowel op het moment dat het bevel tot beroving van de vrijheid van het slachtoffer werd gegeven, als op het moment waarop dit daadwerkelijk werd uitgevoerd de verdachten niet over de desbetreffende bevoegdheden beschikten.----------

Ondanks dat en zelfs ervan uitgaande dat zij een zekere soort van generisch bevoegdheid bezaten die hen vrijheidsberoving toestond dit op geen enkele manier wil zeggen dat zij, beschikkende over besluitvorming die de uitoefening van openbare ambten verleend, elke willekeurige maatregel konden nemen, waardoor de verzwaring zonder meer blijft bestaan. ----------

Aan de andere kant, het type vastgelegd in artikel 144 bis van het Wetboek van Strafrecht voorziet uitdrukkelijk in een verhoging van de strafschaal, vergelijkbaar met

die in artikel 142, in het geval dat de vrijheidsberoving gepleegd met misbruik van functies gelijktijdig optreedt met één van de omstandigheden opgesomd in de leden 1°, 2°, 3° en 5° van het laatst genoemde artikel.----------

Desbetreffende blijkt duidelijk uit de analyse van de feiten die voortkomen uit het in de zaak verzamelde bewijsmateriaal dat de door de slachtoffers geleden illegale beroving van hun vrijheid gepleegd werd d.m.v. lichamelijk geweld tegen hun persoon, hetgeen valt onder de eerste veronderstelling van artikel 142 van het Wetboek van Strafrecht; waarmee de gebeurtenis valt onder die wettelijke veronderstelling waarna artikel 144 bis "in fine" verwijst.----------

Er dient vermeld te worden dat geweld de fysieke kracht (vis absoluta) is, die bestaat uit de uitoefening van fysieke energie op het lichaam van het slachtoffer of van een derde, die tussen beiden komt om de verwezenlijking daarvan te voorkomen of te belemmeren. ----------

Na dit gezegd te hebben, dient men op te merken dat men al eerder vermelde dat het bij het beschreven type gaat om vrijheidsberoving in de termen voorzien in artikel 141 van het Wetboek van Strafrecht, maar deze zich toespitst door de hoedanigheid van openbaar ambtenaar van de dader.----------

Daarom dient gezegd te worden dat de genoemde vrijheid een lichamelijk aspect bezit, dat wil zeggen, het letsel daaraan vormt de grondslag voor de strafbaarheid.-------

Aan dit element wordt in deze zaak meer dan voldaan, in aanmerking nemende dat voor de verwezenlijking van het type niet de onbeweeglijkheid in de ruimte, niet abductie, niet het verwijderen van het slachtoffer van de plaats van aanhouding en niet het opsluiten noodzakelijk zijn, dat het voldoende is "*indien een bepaalde vrijheid van beweging beperkt wordt, ookal behoudt het slachtoffer een zekere bewegingsvrijheid. De annulering van elke willekeurige manifestatie van de lichamelijke vrijheid valt onder*

dit type. Dit gebeurt zowel indien de dader het slachtoffer verhindert om vrij zijn of haar lichamelijke activiteit uit te oefenen, als indien hem of haar een bepaalde lichamelijke activiteit wordt opgelegd, of tewel, typisch zijn zowel de beperkingen van de bewegingen als de opleggingen van bewegingen" (Creus, Carlos, "Strafrecht", Speciaal deel, zesde hernieuwd editie, uitgeverij Astrea, boekdeel I, pagina 277). ----------

Daar kan aan toegevoegd worden dat het juridische goed, onderwerp van bescherming in zijn meest essentiële vorm de vrijheid van beweging is, de verwezenlijking van de persoonlijke vrijheid uitgaande van de variabele afhankelijk van het sociale milieu waarin deze zich ontplooit, die in dit geval een duidelijke ruimtelijke connotatie bezit (conform Diez Ripolles, J.L, "Commentaar op het Wetboek van Strafrecht", speciaal deel, Valencia, 1997, boekdeel I, pagina 714). ----------

Op die manier, hetgeen dat beschermd wordt is de lichamelijke vrijheid van de personen in ruime zin, waarbij deze begrepen wordt als de vrijheid van lichamelijke beweging en het zich kunnen verplaatsen van een plek naar een andere. (Betekenis waarover auteurs als Soler, Núñez, Creus, Buompadre en Estrella het eens zijn). -------

Desondanks is het belangrijk om de structuur van het basistype vastgesteld door Moreno in acht te nemen, wanneer hij bevestigt dat het straftype aan de ene kant de beroving van de persoonlijke vrijheid veronderstelt en aan de andere kant de wederrechtelijkheid van die beroving. ----------

Samenvattend kan men tot de conclusie komen, zoals Edgardo Alberto Donna dat leert in zijn werk "Delicten tegen de vrijheid", pagina 129, dat de illegale beroving van de vrijheid zowel kan plaatsvinden door het slachtoffer naar een andere plaats te vervoeren of niet, hem of haar ergens op te sluiten, te verhinderen dat het slachtoffer bepaalde lichamelijke bewegingen uitvoert of het verhinderen van zijn voortbeweging of van zekere bewegingen. ----------

Aan de andere kant, de voor het type noodzakelijke wederrechtelijkheid vereist dat de beroving een werkelijke aanval op de vrijheid is, omdat het slachtoffer niet instemt met een beperking van zijn bewegingen en dat het een oplegging betreft die niet valt onder de motieven voor rechtvaardiging of, inbegrepen in één daarvan, de dader op excessieve wijze de vrijheid beperkt, ofwel door te ver te gaan in een gerechtvaardigde noodzaak, ofwel door door de wet verboden procedures. ----------

Het is onmiskenbaar dat er geen enkele vorm van instemming bestond van het betreffende slachtoffer om de beroving van zijn of haar vrijheid te ondergaan, die het straftype zou kunnen uitsluiten, evenmin als dat men het bestaan van een motief voor rechtvaardiging heeft kunnen vaststellen, die een gedraging toestaat zoals die uitgevoerd door de betreffende verdachten. ----------

Als laatste dien ik vast te stellen dat de feiten, die d.m.v. deze uitspraak geanalyseerd worden, in feitelijke vorm tegelijk optreden waardoor ook de norm van artikel 55 van het Wetboek van Strafrecht van toepassing is, daar de feiten die het onderwerp van dit onderzoek vormen splitsbaar en onafhankelijk zijn van de rest waarmee voldaan wordt aan de uitersten van het eerder genoemde normensysteem van strafrecht. ----------

Hetgeen zo is omdat: "... het vereiste van een meervoud van onafhankelijke feiten die de meerdaadse samenloop van misdrijven kenmerkt, aangezien het niet om "één en dezelfde actie" gaat die een meervoudige schending van de wet omvat, geval waarbij altijd aan het vereiste van meervoud van onafhankelijke feiten voldaan wordt. Er bestaat geen twijfel dat op juridisch gebied twee beschermde zaken geschonden zijn en dat er in feite objectief en subjectief verschillende feiten gepleegd zijn ... het is niet mogelijk om "identiteit van doelen" te verwarren met "identiteit van doel" (Register nr. 3326.4

"Diamante, Gustavo o/beroep in cassatie", datum: 26/4/01, Nationaal Gerechtshof van Cassatie in Strafrecht, Kamer IV, Zaak 1900).----------

d.2. (Betreffende de zaak nr. 18.918/03)----------

Betreffende de wettelijke kwalificatie die de gebeurtenis toegekend dient te worden, beschouw ik die als illegale vrijheidsberoving verzwaard door de pleging met misbruik van functies, met verzwarende omstandigheden omdat deze gepleegd werd met geweld en bedreigingen, overeenkomstig het bepaalde in artikel 55, 144 bis, lid 1° en laatste paragraaf, toegevoegd door Wet 14.616 aan het Wetboek van Strafrecht van de Natie; onverminderd hiervan, zoals reeds opgemerkt, vallen deze misdrijven binnen het kader van de misdaden tegen de menselijkheid, die plaats vonden gedurende de periode van het militaire regime van 1976/1983, die genoemd wordt terrorisme van de Staat in de strijd tegen de subversie. Dientengevolge zijn die misdrijven onverjaarbaar, conform de wet 25.778, die in haar eerste artikel grondwettelijke status verleend aan het "Verdrag over onverjaarbaarheid van oorlogsmisdaden en misdaden tegen de menselijkheid", aangenomen door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties op 26 november 1968 en goedgekeurd door de wet 24.584.----------

Het misdrijf bestaat concreet uit "iemand beroven van zijn of haar persoonlijk vrijheid", zodat de principes die ten grondslag liggen aan het type opgenomen in artikel 141 van het Wetboek van Strafrecht toepasbaar zijn op deze wettelijke vorm, waarvan die het basistype vormt.----------

De doctrine verklaart dat de wet in dit geval het feit gepleegd met misbruik van functie bestraft. Dit misbruik kan zowel een jurisdictie-aspect als een substantieel karakter aannemen. Er bestaat misbruik in de eerste zin indien een openbaar ambtenaar, die niet over de bevoegdheden daarvoor beschikt, de vrijheidsberoving beveelt of beschikt. Maar het feit dat men over generische bevoegdheden beschikt wil

nog niet zeggen dat die ambtenaar recht heeft om ieder willekeurige maatregel te nemen. Het feit kan tevens substantieel misbruik zijn, zoals gebeurd indien iemand aangehouden wordt zonder dat er een uitdrukkelijke bevel hiertoe bestaat.----------

Tevens is illegaal de vrijheidsberoving uitgevoerd zonder aan de door de wet voorgeschreven formaliteiten te voldoen. Zo kan de generisch bevoegde ambtenaar, die in het concrete geval geen misbruik maakt van zijn functie, toch in dit misdrijf vervallen als hij de noodzakelijke formaliteiten niet in acht neemt, om de eenvoudige reden dat die formaliteiten, sommige met een grondwettelijk karakter, vooraf vastgestelde garanties zijn tegen misbruik (geschreven bevel). ----------

Het type van artikel 144 bis van het Wetboek van Strafrecht voorziet uitdrukkelijk in een verhoging van de strafschaal, vergelijkbaar met de inhoud van artikel 142, in het geval dat de vrijheidsberoving gepleegd met misbruik van functie samenvalt met één van de omstandigheden opgesomd in de leden 1°, 2°, 3° en 5° van het laatst genoemde artikel. ----------

d.3. (Betreffende de zaak nr. 18.967/03)----------

Men dient niet uit het oog verliezen dat de feiten die onderzocht worden slechts een schakel zijn in een hele lange keten van illegale feiten, die gevormd werd door de gedragingen ontwikkeld door de leden van de strijdkrachten en de politiemacht gedurende het laatste militaire regime met als aangevoerde reden de bestrijding van de subversie. ----------

Zoals blijkt uit het in deze zaak verzamelde bewijsmateriaal stuiten wij op de activiteit van de Werkeenheid 3.3.2. met operatiebasis in de E.S.M.A, waarvan één van de doelen was de aanhouding van leden van beginnende groeperingen, gevormd door familieleden van personen die vermist werden, die zich op verschillende plaatsen in de stad bevonden om te protesteren tegen hun verdwijning en wiens lot verborgen

gehouden werd door degenen die de macht hadden. Eenmaal hun doel bereikt, werden zijn verhoord d.m.v. de toepassing van verschillende vormen van folteringen en werden zij enkele dagen ondergebracht in de sectoren "capucha" en "capuchita" van het detentiecentrum in de E.S.M.A. en daarna overgeplaatst.----------

Een andere omstandigheid die laat zien dat dit feit toebehoort aan die inbegrepen in het concept "terrorisme van de Staat" is het gebruik van valse namen of bijnamen door de deelnemers aan die operatie. Zoals blijkt uit de in deze zaak verzamelde getuigenverklaringen, gebruikten enkelen die deelnamen aan de feiten valse namen en bijnamen om hun ware identiteit verborgen te houden. ----------

Om de analyse voort te zetten, de slachtoffers van de feiten, waarover men een oordeel velt, werden op illegale wijze aangehouden met toepassing van geweld en naar de voormalige E.S.M.A. gebracht en ondergingen procedures die intense lichamelijke en/of morele pijn veroorzaakten, gedraging die valt onder het type beschreven in artikel 144 ter, eerste paragraaf, van het Wetboek van Strafrecht, conform wet 14.616. ---------

Deze norm vermeldt dat "De openbaar ambtenaar die aan de gevangenen onder zijn hoede elke willekeurige vorm van foltering oplegt, wordt gestraft met opsluiting of gevangenisstraf van drie tot tien jaar en absolute en levenslange uitzetting uit het ambt."

Soler, bij de analyse van deze wet, vermeldt dat het algemene concept van foltering is "elke willekeurige vorm van veroorzaking van pijn met het doel bepaalde verklaringen te verkrijgen. Indien die doelstelling bestaat, als eenvoudig subjectief element van het feit, vele handelingen die normaal gesproken niet meer zouden zijn dan getreiter of dwang veranderen dan in folteringen". *Soler, Sebastián, "Argentijns Strafrecht", 10° druk, uitgeverij Tea, Buenos Aires, 1992, boekdeel 4, pagina 55.* --------

De auteurs uit die tijd wijzen erop dat de genoemde norm geen definitie geeft voor foltering, daarna verwijzend in het genoemde artikel, door het opleggen van een sanctie

met gevangenisstraf aan de ambtenaar die de gevangenen onder zijn hoede "elke willekeurige vorm van foltering" oplegt. Ookal wordt het concept niet omschreven, het werd wel ingevoerd in het strafrechtstelsel, dat tezamen met andere gedragingen tegen de persoonlijke integriteit, zoals illegale treitering en dwang, in die tijd gelegenheid bood aan de doctrinaire interpretatie van het concept, uitgewerkt door de verschillende auteurs, in enkele gevallen in tegenspraak met elkaar.----------

In het algemeen was men het erover eens dat foltering en pijniging synoniemen zijn, omdat beide betrekking hebben op het concept van lijden, in zoverre het gaat om kwelling en het toebrengen van pijn. Zo zegt Fontán Balestra dat "men over het algemeen onder foltering verstaat, het veroorzaken van lichamelijke of psychische pijn van een zekere intensiteit"; Rivacoba definieert foltering als "de lichamelijke pijn of het lichamelijk lijden toegebracht door een openbaar ambtenaar of, op zijn bevel of instigatie, om zo, tegen of zonder de wil van de gefolterde persoon, de bekentenis van het misdrijf dat men vervolgt te verkrijgen of die van andere misdrijven die gepleegd zijn of, de identificatie van diegenen die met hem een misdrijf begaan hebben of, als boetedoening voor de laaghartigheid eigen aan een misdrijf"; Voor Creus is het verschil tussen foltering en getreiter, dat "het doeleinde beoogd door de foltering of de reden daarvan niet belangrijk is; het kan een illegaal dwangmiddel zijn, zoals wij zeiden, een doeleinde op zich, onwillekeurig de reden ". *Donna, Edgardo; "Strafrecht", speciaal deel, boekdeel II A, uitgeverij Rubinzal – Culzoni, pagina´s 191/192.* ----------

De meningen verschillen wat betreft het intentionele element en met betrekking tot dat punt verduidelijkt Núñez dat de foltering, in tegenstelling tot illegale dwang die een doeleinde bezit – hetzij om de gevangene tot een bekentenis te dwingen of om invloed uit te oefenen op zijn handelswijze - , zich beperkt tot lijfelijke of morele mishandeling opzettelijk toegepast om het slachtoffer te folteren, als bewijsmiddel, uit wraak of

vergelding of eenvoudig om het doeleinde zelf, maar dat foltering zowel de wijze, ernst als het doel omvat. *Tarrió, Mario en Huarte Petite, Alberto J, "Folteringen, detenties en illegale dwang", uitgeverij Lerner, Córdoba, pagina 95.* ----------

Daar de norm het concept foltering niet definieert, werd deze in verband gebracht met de historische betekenis die het verband legt met een ernstige vorm van dwang, bestemt om een bekentenis te verkrijgen of om een feit op te helderen, die een grotere intensiteit impliceert in de mishandeling, met ernstigere gevolgen, omdat die bestaat uit voldoende handelingen om de normale resistentie van een persoon te breken.----------

Maar niets in die genoemde norm wijst erop dat de foltering niet opgenomen kan worden als een middel of als een daad op zich. Zodat foltering zowel omvat degene die een ander ernstig lichaanlijk of psychisch lijden laat ondergaan, hetzij met het uiteindelijke doel een bepaald gedrag van de gekwetste persoon na te streven of hetzij om wraakneming, haat of om een andere reden. ----------

Concluderend, op grond van het feit dat het juridische goed dat beschermd wordt door deze norm veel verder gaat dan de vrijheid in strikte zin en schommelt tussen het concept van essentiële waardigheid van de persoon en de morele integriteit van alle staatsburgers, zonder enig onderscheid, is het waar dat om het misdrijf van foltering aan te tonen materialisatie van een progressieve en bewuste intensivering van uiterste en ernstige pijnmiddelen niet noodzakelijk is, maar dat het voldoende is om vast te stellen dat er wrede en onmenselijke handelingen zijn verricht, objectief geëigend om ernstig leed te veroorzaken.----------

De systematisering in het kader van de misdrijven tegen de vrijheid veronderstelt herkenning in de staatsburgers, uitgaande van de veronderstelling dat de vrijheid behalve een mogelijk juridisch goed op zich, tevens het basisprincipe is van alle

juridische normen; men kan zich geen enkel recht indenken zonder referentie aan een individu die men zijn vrijheid van uitoefening daarvan erkent. ----------

"De strafrechtelijke bescherming van de vrijheid omvat zowel de vrije ontplooiing (capaciteit om te handelen) van het menselijk gedrag als de meest intieme en spirituele zones van de mens, gebied waarop de inmenging van de Staat onrechtmachtig en illegaal zou zijn". *Buompadre, Jorge, "Misdaden tegen de vrijheid", uitgeverij Mave, pagina 24.* ----------

Binnen die context, het misdrijf van illegale vrijheidsberoving te analyseren als een in het bijzonder beschermd juridisch goed, omvat die handelswijzen die de vrijheid aanvallen, de mogelijkheid van het individu om vrij te handelen voor wat betreft de beweeglijkheid in ruime zin: de mogelijkheid om vrij te handelen en de mogelijkheid om zich te verplaatsen van de ene plaats na de andere, ookal bestaat er slechts een minimum mogelijkheid van beweeglijkheid. ----------

De typische handeling wordt omschreven als het op illegale wijze beroven van de vrijheid, hetgeen op elke willekeurig wijze kan gebeuren. Dit impliceert aan de ene kant de beroving van de persoonlijke vrijheid en aan de andere kant de wederrechtelijkheid van die beroving. ----------

De beroving van de vrijheid op zich wordt opgelegd indien het slachtoffer verhinderd wordt om zich te verplaatsen, op een bepaalde plaats opgesloten wordt, verhinderd wordt om zekere lichamelijke bewegingen te verrichten of gedwongen wordt bepaalde bewegingen te verrichten. Onder de gebruikte middelen kunnen, onder andere, opsluiting, onderdrukking en bedrog genoemd worden. ----------

Hiermee is de verwezenlijking van overschrijdingen in de behandeling die een mens verdient bewezen. Tevens is het bestaan aangetoond van verschillende passieve

individuen die van hun persoonlijke vrijheid werden beroofd, van zelfsprekend, buiten de wet om en in sommige gevallen zelfs beroofd werden van het recht op leven.---------

Zoals Jorge Buompadre zegt ("Misdaden tegen de vrijheid", uitgeverij Mave, Buenos Aires, mei 199) dat de wet 14.616 foltering niet definieerd heeft: "...deze maakt alleen een referentie naar de openbaar ambtenaar die de gevangenen onder zijn hoede elke willekeurige vorm van foltering oplegt...", waarbij de auteur uitlegt "... hetgeen relevant van die bepaling was was de introductie in ons rechtsstelsel van de figuur foltering, in samenleving met andere aanvallen op de integriteit van de persoon, die een zekere intensiteit van lijden impliceerden, bijvoorbeeld: dwang...". ----------

In diezelfde zin dient het door het Gerechtshof in Federale Straf- en Correctionele Zaken gestelde tijdens het rechtspreken in de zaak 13/84 tegen de Militaire Junta, die het land regeerde gedurende de jaren 1976/1983, vermeld te worden waarin enkele beweringen gesteld worden, die geanalyseerd in het juridische kader van dit onderzoek van ruime toepassing zijn, zoals: ----------

- bij de feiten die geanalyseerd werden ging het om detenties bevolen door openbare ambtenaren die misbruik hebben gemaakt van hun functies en niet voldaan hebben aan de door de wet voorgeschreven formaliteiten; ----------

- er werd geweld en bedreiging uitgeoefend, in aanmerking nemende zowel de "*vis absoluta*" als de "*vis compulsiva*" uitgeoefend op de slachtoffers; ----------

- de gebeurtenissen die geanalyseerd worden hebben dezelfde "*modus operandi*", dat wil zeggen, "... het optreden van groepen gewapende personen – gekleed in uniform of in burger - die onder bevel stonden van één van de drie strijdkrachten (in dit geval, de Argentijnse Marine), die na het binnenvallen in de woningen van de slachtoffers of, na hen op de openbare weg onderschept te hebben of, na hen op gewacht te hebben bij de uitgang van hun werk, hen onderwierpen door met hun

wapens te dreigen of met direct fysiek geweld, vaak tijdens opzienbarende procedures en hen naar clandestiene detentiecentra vervoerden. Waarvoor nooit arrestatie- of huizoekingsbevelen hebben bestaan afgegeven door bevoegde autoriteiten...". ----------

- de door de slachtoffers geleden gevangenschap karakteriseerde zich doordat zij aan verhoren onderworpen werden met toepassing van folteringen en door de voor de mens kwetsende omstandigheden. ----------

- in het vonnis uitgesproken in die zaak werd als bewezen beschouwd dat "... een groot deel van de gevangenen onderworpen werd aan verschillende soorten lichamelijke kwellingen met het doel, in sommige gevallen om informatie te verkrijgen of om hun wilskracht te breken in andere gevallen als er al geen informatie meer verkregen kon worden...". ----------

Het genoemde Gerechtshof merkte tevens een belangrijke omstandigheid op, waarmee rekening gehouden dient te worden en die geëvalueerd dient te worden op het moment dat er een besluit genomen wordt in verband met deze feiten en die geschikt is om samengevat te worden op het moment dat men op de juiste wijze dient te oordelen: "... de slachtoffers waren gevangenen binnen de wettelijke terminologie, daar zij aangehouden en opgesloten werden door openbare ambtenaren die, overeenkomstig de van kracht zijnde wetten, de bevoegdheid hadden om dat te doen. De omstandigheid dat deze detenties niet uitgevoerd zijn overeenkomstig de wettelijke voorschriften – hetgeen tevens een reden voor verwijt is – wijzigt hun categorie van "gevangenen" niet. Voor het strafrechtelijke type dat geanalyseerd wordt maakt het niet uit of zij op legale of illegale wijze gevangen gehouden werden...". ----------

Aan de andere kant en enkele overwegingen van het Gerechtshof in de zaak 13 citerende, dient men in aanmerking te nemen dat ondanks de staatsgreep van 24 maart 1976 er geen essentiële wijziging van de op dat moment van kracht zijnde wettelijke

bepalingen betreffende de strijd tegen de subversie gemaakt is. "... De militaire commandanten die de regering overnamen besloten om het van kracht zijnde wettelijke kader te handhaven, met de aan iedere strijdkracht corresponderende jurisdicties en territoriale bevoegdheden. Zonder de verklaring van noodgebieden, die de mogelijkheid boden voor officiële afkondigingen (artikel 43 van de wet 16.970 en de artikelen 131/139 van het Wetboek van Militaire Justitie), autoriseerde het geldende systeem slechts de aanhouding van een verdachte, de incidentele en tijdelijke vasthouding in een gewone of militaire gevangenis en de onmiddellijk vrijlating of zijn terbeschikkingstelling van de civiele of militaire justitie of van de regering... Deze onderging slechts een kleine wijziging bij de uitvaardiging van de wet 21.460, die de strijdkrachten autoriseerde om op te treden als preventie-autoriteit, met de regels van het Wetboek van Strafvordering. Desondanks blijkt uit de uitgevoerde analyse dat het tegenovergestelde gebeurde. Ondanks dat het van kracht zijnde systeem op dezelfde wijze bleef functioneren, heeft het aan de verdachten ondergeschikte personeel een groot aantal personen gearresteerd, hen clandestien in militaire of van de strijdkrachten afhankelijke plaatsen vastgehouden, hen onder folteringen verhoord, hen in gevangenschap vastgehouden onder onmenselijke omstandigheden en hen, uiteindelijk, gelegaliseerd ... in vrijheid gesteld of fysiek geëlimineerd. ----------

d.4. (Betreffende de zaak nr. 7.694/99) ----------

Betreffende de wettelijke kwalificatie die de gebeurtenis toegekend dient te worden, beschouw ik die als illegale vrijheidsberoving verzwaard door pleging met misbruik van functies, met verzwarende omstandigheden omdat deze gepleegd werd met geweld en bedreigingen, overeenkomstig het bepaalde in artikel 55, 144 bis, lid 1° en laatste paragraaf, toegevoegd door Wet 14.616 aan het Wetboek van Strafrecht van de Natie; onverminderd hiervan, zoals reeds opgemerkt, vallen deze misdrijven binnen